

Zakletí poníci

Cukr
a koření

STACY GREGG

Zakletí povíci

Cukr
a koření

SPELLBOUND PONIES – Sugar and Spice
Text copyright © Stacy Gregg 2021
Illustrations copyright © Crush Creative 2021

*Všetchna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu nakladatele.*

Translation © Jana Milotová, 2023
Cover illustrations © Crush Creative 2023
Cover design © HarperCollinsPublishers Ltd 2023
© DOBROVSKÝ s. r. o., 2023

ISBN 978-80-277-3403-0 (pdf)

Zakletí poníci

Cukr
a koření

STACY GREGG

Pro Indii, která umí udělat
naprosto úžasný dort Pavlova

Byl opravdu krásný den na piknik. Olivie si od svého domu k Pemberleyským stájím poskakovala. V ruce držela krabičku na oběd, až po okraj plnou sendvičů se šunkou a čokoládového dortu.

Staré, břečtanem obrostlé stáje vypadaly, jako by do nich celá staletí nikdo ani nevkročil. Olivie už ale věděla, že se před ní těžké dřevěné dveře snadno otevrou. Vešla dovnitř a začala obdivovat svou práci. Posledních pár dní se věnovala velkému

úklidu. Plesnivé pavučiny zmizely a dlažba mezi stájem se celá leskla.

„Elizo? To jsem já!“ zašeptala v příšeří Olivie. „Přinesla jsem nám něco na piknik. Sendviče a dort!“

„Dort? Super!“ ozval se přímo za ní hlas. Na místě, kde nebylo před chvilkou nic než vzduch, stála zelenooká dívka oblečená do staromódní noční košile. Bujné kudrnaté zrzavé vlasy měla svázané do drdolu.

Vypadala na devět let, ale ve skutečnosti jí bylo dvě stě devět, jelikož nebyla nic jiného než duch!

„Tohle staré oblečení už ne, Elizo!“ vypískla Olivie. „Koupila jsem ti jiné,“ podala jí hromádku nových věcí. „A ne že se ke mně zase takhle potajmu přikradeš!“

„Promiň, Livvy!“ zahihňala se zrzavá dívka. „Nechtěla jsem tě vyděsit. A je od tebe vážně moc milé, žeš mi přinesla oblečení a oběd...“

V tu chvíli se z první stáje ozvalo zařehotání a nad spodní dvířka vystrčil hlavu krásný, jako uhel černý poník. „To se Bess,“ usmála se Eliza, „už jednoduše nemůže dočkat, až se zakousne do trochy mňamkózní píce!“

„V tom případě má štěstí!“ řekla Olivie. „Seno je na cestě. Dnes ráno jsem z Harrowových krmiv pro koně objednala žok.“

Jakmile to dořekla, zvenčí se ozvalo zatroubení.

„Hip hip hurá!“ zvolala Olivie. „Zásilka už je tady!“

Vyběhla ven a na příjezdové cestě našla pana Harrowa s poznámkovým blokem v ruce. Tvářil se dost překvapeně.

„Ty jsi to děvče, které si objednalo seno?“ zeptal se.

„Ano!“ přikývla s úsměvem Olivie. „Mohl byste ho složit dovnitř? Uvolnila jsem tam místo.“

Když pan Harrow sundal z vozu balík, pořád ještě se tvářil zmateně.

„Nevěděl jsem, že jsou tu ve stájích nějací koně,“